Hallitussihteeri Ida Hakanen

Sosiaali- ja terveysvaliokunta

Sosiaali- ja terveysministeriön vastine sosiaali- ja terveysvaliokunnalle

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi terveydenhuoltolain 22 §:n muuttamisesta (HE 171/2024 vp)

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriön vastineen hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi terveydenhuoltolain 22 §:n muuttamisesta (HE 171/2024 vp) valiokuntakäsittelyn yhteydessä annettuihin lausuntoihin ja perustuslakivaliokunnan lausuntoon (PeVL 63/2024 vp).

Sosiaali- ja terveysministeriö esittää vastineenaan seuraavaa:

Lakiehdotuksen pääasialliset vaikutukset

Taloudelliset vaikutukset

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että julkisessa perusterveydenhuollossa laadittavien ajokorttilausuntojen kokonaismäärään ja lausuntojen vaatimaan työaikaan liittyy epävarmuutta. Vuoden 2023 aikana Liikenne- ja viestintävirasto Traficomin järjestelmään on kirjattu noin 200 000 toimitettua lääkärinlausuntoa. Ei ole saatavissa täsmällistä tietoa siitä, mikä osuus lausunnoista on annettu julkisesta ja mikä yksityisestä terveydenhuollosta. Ei ole myöskään käytettävissä tietoa siitä, kuinka suuri osa ajokorttitarkastuksista perusterveydenhuollossa tehdään laajennettuina tarkastuksina.

Valtion rahoitusta hyvinvointialueille vähennettäisiin poistuvan tehtävän myötä hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain (617/2021) 9 §:n mukaisesti täysimääräisesti. Tätä vähennystä varten on pyritty arvioimaan ajokorttilausuntojen nykyisiä nettokäyttökustannuksia perusterveydenhuollossa. Lausuntokierroksella hyvinvointialueilta ja yksityisiltä palveluntuottajilta pyydettiin tietoa taloudellisten vaikutusten arvioinnin tueksi.

Hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 9 §:ssä säädetään, että valtion rahoituksen tasoa varainhoitovuodelle määritettäessä otetaan 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla täysimääräisesti huomioon hyvinvointialueiden järjestämisvastuulle kuuluvien tehtävien laajuuden tai laadun muutos, jos se aiheutuu asianomaista tehtävää koskevasta laista tai asetuksesta, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä tai valtion talousarviosta. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää tärkeänä yleisesti sovellettua käytäntöä, jonka mukaan mainittua lain 9 §:ää sovellettaessa työaika-arvioihin perustuvassa kustannuslaskennassa täysimääräisissä kustannuksissa huomioidaan palkkakulut, työnantajasivukulut, yleiskustannukset eli esimerkiksi tilojen, laitteiden ja tarvikkeiden aiheuttama kustannus, hintatason muutos sekä tehokkaan työajan määrä suhteessa kokonaistyöaikaan.

Lausuntokierroksella esitysluonnoksen taloudellisten vaikutusten arvioinnissa oli otettu huomioon Kela-korvaukset. Hallituksen esitykseen arviota korjattiin sen perusteella, että ajokorttitarkastuksesta ja –lausunnosta ei saa Kela-korvausta.

Vaikutukset ihmisiin

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että lakiehdotuksella saattaisi olla vaikutuksia mahdollisuuteen hakea tai uudistaa ajokortti siihen liittyvien lääkärinlausuntojen siirtyessä lähtökohtaisesti yksityisiltä palveluntuottajilta hankittaviksi. Lakiehdotuksen vaikutus kohdistuisi erityisesti ajo-oikeuden haltijoihin, jotka terveydentilastaan tai iästään johtuen ovat lääkärinlausunnon toimittamisvelvoitteen piirissä. Korkeampaan sosioekonomiseen asemaan liittyy usein parempi mahdollisuus käyttää yksityisen terveydenhuollon palveluja. Lakiehdotus voisi heikentää palveluiden saatavuutta erityisesti haja-asutusalueilla, joilla yksityisiä palveluntuottajia on vähän tai pitkän välimatkan päässä. Lisäksi mahdollisuus käyttää julkista liikennettä on usein huonompi, ja liikkumiseen tarvitaan useammin autoa kuin kaupungeissa.

Ajokortteihin liittyvien yksityisten lausuntojen saatavuus ja käyttö on kuitenkin tällä hetkellä erittäin laajamittaista, eikä ole perusteltua syytä arvioida, että esitetyn muutoksen johdosta yksityistä palvelutuotantoa ei olisi jatkossakin saatavilla. Sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan nykytilassa suurimmat lääkärinvastaanottoja tarjoavat yritykset toimivat kattavasti koko maassa kaikkiaan useassa sadassa toimipisteessä. Voidaan arvioida, että lausuntoihin kohdistuvan kysynnän myötä niiden saatavuus voi myös laajentua. Ajokorttilausunnon tarve ei ole lähtökohtaisesti vuosittainen, ja tarve on yleensä ennakoitavissa ajokortin voimassaoloon perustuen, jolloin asiakkaalla on mahdollisuuksia varautua asiaan ja valita käyttämänsä palveluntuottaja. Myös hyvinvointialueet voisivat edelleen ottaa hoitaakseen perusterveydenhuollossa ajokorttitarkastuksia ja antaa ajokorttilausuntoja, mutta tähän ei olisi velvollisuutta. Hyvinvointialueet voisivat siten esimerkiksi pitkäaikaissairauteen liittyvän käynnin yhteydessä antaa ajokorttilausunnon.

Lakiehdotuksen on arvioitu korottavan mahdollisesti autoiluun liittyviä kustannuksia niiden henkilöiden osalta, jotka eivät ole tähän asti asioineet ajokorttiasioissa yksityisillä palveluntuottajilla. Suuri osa ikään perustuvista lausunnoista vaaditaan laajennettuina lääkärinlausuntoina, joiden kustannukset ovat korkeammat. Huomioiden autoilun kokonaiskustannukset vaikutuksen on arvioitu olevan kuitenkin vähäinen. Ajokorttitarkastuksen ja –lausunnon kustannus ei lähtökohtaisesti ole vuosittainen. Tällä hetkellä hinta voi halvimmillaan olla edullisempi kuin hyvinvointialueiden perimä asiakasmaksu, mutta hintahaitari on suuri.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen (912/1992, jäljempänä asiakasmaksuasetus) 23 §:n mukaan ajokorttilaissa (386/2011) säädetyn ajo-oikeuden saamiseksi tai säilyttämiseksi tarvittavasta lääkärintodistuksesta hyvinvointialue voi periä asiakkaalta enintään 68,10 euroa. Asiakasmaksuasetuksen 7 §:n perusteella terveyskeskuksen avosairaanhoidon lääkäripalveluista voidaan 18 vuotta täyttäneiltä periä terveyskeskuksen ylläpitäjän päätöksen mukainen maksu, joka voi olla 1.1.2025 alkaen enintään 28,20 euron käyntimaksu.

Hallituksen esityksessä on todettu, että halvimmillaan yksityisellä palveluntuottajalla voi saada ajokorttilausunnon 60 eurolla tai jopa sen alle, minkä lisäksi tulee mahdollinen vastaanottomaksu. Kalleimmillaan (sisältäen vastaanottoajan, lausunnon sekä kanta- ja palvelumaksun) sen hinta voi olla yli 180 euroa. Laajennettu lääkärinlausunto ajoterveydestä voi halvimmillaan maksaa 80 euroa ja kalleimmillaan yli 260 euroa. Lakiehdotukseen liittyy riski ajokorttilausuntojen hintatason noususta, mutta lakiehdotus voi myös lisätä hintakilpailua ajokorttilausuntojen tarjoamisessa, mikä voisi hyödyttää kuluttajia. Asiakkaalla on myös mahdollisuus valita käyttämänsä palveluntuottaja.

Yksityisellä palveluntuottajalla ei olisi lakisääteistä velvollisuutta järjestää ajokorttitarkastuksia suomen tai ruotsin kielellä. Yksityiseen palveluntuottajaan sovelletaan kuitenkin potilaan asemasta ja oikeuksista annettua lakia (785/1992), jonka 3 §:n 3 momentissa säädetään potilaan äidinkielen huomioon ottamisesta ja 5 §:n 2 momentissa säädetään tulkitsemisesta. Asiakkaat ja potilaat tai heidän omaisensa tai läheisensä voivat valita, ja heillä on myös kyseessä olevan tehtävän luonne huomioiden verrattain hyvät mahdollisuudet valita, palveluntuottajan, jossa tuotetaan palveluja myös asiakkaan tai potilaan äidinkielellä tai hänen käyttämällään kielellä.

Esityksellä pyritään vahvistamaan julkisten sosiaali- ja terveyspalveluiden toimintaedellytyksiä tilanteessa, jossa yksityisellä palvelutuotannolla kyetään riittävästi ja asianmukaisesti vastaamaan väestön tarpeisiin. Esitys vaikuttaisi myönteisesti julkisen terveydenhuollon henkilöstön riittävyyteen tilanteessa, jossa terveyskeskusten henkilöstövaje on huomattava. Esityksen tavoitteena on edistää hoitoon pääsyä hyvinvointialueilla kohdentamalla henkilöstön työaikaa välittömään potilastyöhön. Ajokorttia varten annettavalla lääkärinlausunnolla ei ole suoraa yhteyttä terveyden ylläpitoon, sairauksien hoitoon tai kuntoutukseen. Sosiaali- ja terveysministeriö korostaa, että ajokorttilausunnoista säädetään ajokorttilaissa, jonka tarkoitus on lain 1 §:n mukaan liikenteen turvallisuuden ylläpitäminen ja lisääminen.

Lakiehdotus voisi edistää pääsyä muihin terveyspalveluihin, kun niukat resurssit kohdennettaisiin esimerkiksi sairauksien hoitoon lausuntoihin liittyvän hallinnollisen työn sijaan. Hyvinvointialueiden rahoitusta vähennettäisiin vastaamaan järjestämisvelvollisuuden poistumista, mikä saattaa heikentää edellä kuvatun tavoitteen saavuttamista, jos hyvinvointialueet joutuvat vähentämään henkilöstöään rahoituksen vähentyessä. Toisaalta rahoituksella ei välttämättä pystytä varmistamaan henkilöstön riittävyyttä, vaan lakisääteiset palvelut on järjestettävä käytettävissä olevilla henkilöstöresursseilla.

Vaikutukset lausuntojen laatuun ja ajoturvallisuuteen

Hallituksen esityksessä on arvioitu lakiehdotuksen vaikutuksia lausuntojen laatuun ja ajoturvallisuuteen. Esityksessä on tunnistettu riskinä se, että lakiehdotus saattaisi lisätä ajo-oikeuden haltijoille kohdistuvia kustannuksia, minkä seurauksena tarpeellisia arvioita saattaisi jäädä tekemättä. Tämä olisi riski, jos kuljettaja jatkaisi ajamista ilman voimassa olevaa ajo-oikeutta. Ajokorttilausunnon aiheuttamien kustannusten osalta sosiaali- ja terveysministeriö viittaa siihen, mitä on todettu edellä jaksossa vaikutukset ihmisiin.

Hallituksen esityksessä on tunnistettu myös riski siitä, että lausuntoja voisi laatia nykyistä useammin lääkäri, joka ei välttämättä tunne henkilöä, josta lausunto laaditaan. Hyvinvointialueillakin lääkärikunnassa on kuitenkin vaihtuvuutta, ja hyvinvointialueet voivat myös hankkia palveluja yksityisiltä palveluntuottajilta. Yksityiset palveluntuottajat laativat tällä hetkellä noin puolet ajokorttilausunnoista, mikä vähentää muutoksen merkitystä suhteessa nykytilaan. Lakiehdotus ei koske erikoissairaanhoitoa, ja lisäksi hyvinvointialueet voisivat jatkossakin edelleen ottaa perusterveydenhuollossa hoitaakseen ajokorttitarkastuksia ja antaa ajokorttilausuntoja. Sosiaali- ja terveysministeriö myös yhtyy Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston (Valviran) lausunnossa todettuun siitä, että lääkärin ei tule ottaa kantaa ajoterveyteen, jos hänellä ei ole käytettävissään riittävästi tietoa henkilön terveydentilasta. Terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 23 §:n perusteella lääkärin on vahvistettava antamansa ajokorttilausunto sanoilla ""minkä kunniani ja omantuntoni kautta vakuutan"".

Laillistetun lääkärin virheelliseen toimintaan voidaan puuttua riippumatta siitä, työskenteleekö lääkäri yksityisessä vai julkisessa terveydenhuollossa. Palveluntuottajan on valvottava oman toimintansa ja alihankkijan toiminnan laatua ja asianmukaisuutta sekä asiakas- ja potilasturvallisuutta. Yksityisiin terveyspalveluihin kohdistuu sekä ennakollinen että jälkikäteinen viranomaisvalvonta, ja ammattihenkilöihin kohdistuu ammattihenkilövalvonta. Sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta annetun lain (741/2023) 45 §:ssä säädetään esimerkiksi poliisiviranomaisen oikeudesta ilman valvontaviranomaisen pyyntöä ja salassapitosäännösten estämättä ilmoittaa valvontaviranomaiselle seikasta, joka voi vaarantaa asiakas- tai potilasturvallisuutta tai joka voi vaikuttaa valvottavan palveluntuottajan 6 §:ssä säädettyyn arviointiin. Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastosta annetun lain (669/2008) 6 §:n 2 momentissa säädetään muun ohella valtion viranomaisen oikeudesta salassapitosäännösten estämättä ilman viraston pyyntöäkin ilmoittaa sille seikasta, joka voi vaarantaa asiakas- tai potilasturvallisuutta, elinympäristön tai väestön terveellisyyttä tai turvallisuutta taikka joka voi vaikuttaa valvottavan toiminnanharjoittajan luotettavuusarviointiin. Sosiaali- ja terveydenhuollon valvovien viranomaisten tehtäviin ei lähtökohtaisesti kuulu ainoastaan liikenneturvallisuuden vaarantamista koskevan

toiminnan arvioiminen, mutta valvovien viranomaisten tehtäviin kuuluu ajokorttilausuntoja antavan ammattihenkilön ammattitoiminnan arvioiminen. Yksityisiä palveluntuottajia koskevat potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain yleiset säännökset potilaan oikeuksista. Lisäksi toimintaan soveltuvat yleiset rikosoikeudelliset, vahingonkorvausoikeudelliset ja kuluttajansuojaoikeudelliset säännökset.

Vaikka perusterveydenhuollossa ei jatkossa järjestettäisi ajokorttitarkastuksia tai annettaisi ajokorttilausuntoja, olisi lääkärillä edelleen ajokorttilain 21 §:ssä säädetty velvollisuus ilmoittaa poliisille, jos hän toteaa, ettei ajokorttiluvan hakija tai ajo-oikeuden haltija enää täytä 17 tai 18 §:ssä säädettyjä terveysvaatimuksia jatkuvan päihteiden käytön tai terveydentilan muun kuin tilapäisesti tapahtuneen heikentymisen takia. Sairaanhoitajalla ja terveydenhoitajalla olisi jatkossakin oikeus ilmoittaa poliisille, ettei ajokorttiluvan hakija tai ajo-oikeuden haltija enää täytä 17 tai 18 §:ssä säädettyjä terveysvaatimuksia jatkuvan päihteiden käytön takia.

Vaikutukset henkilöstöön

Esityksellä pyritään osaltaan vastaamaan sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmän kuormittuneisuudesta ja sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstöpulasta aiheutuneisiin haasteisiin. Esityksen tavoitteena on vähentää asiakastyötä tekevien sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten hallinnollisen työn taakkaa. Tavoitteena on kohdentaa ammattilaisten työaikaa julkisessa perusterveydenhuollossa välittömään potilastyöhön. Esityksellä pyritään osaltaan parantamaan hyvinvointialueiden edellytyksiä tuottaa lakisääteiset palvelut käytettävissä olevilla henkilöstöresursseilla. Hallituksen yhtenä tavoitteena on helpottaa hyvinvointialueiden lakisääteisten tehtävien toteuttamista ja vähentää sosiaali- ja terveydenhuollon lisähenkilöstön rekrytointipainetta.

Perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon välinen rajaus

Lakiehdotus koskee perusterveydenhuoltoa ja siten terveyskeskuksen yleislääketieteen toiminnoissa tehtyjä ajokorttitarkastuksia riippumatta siitä, tekeekö niitä yleislääkäri tai jonkin alan erikoislääkäri. Lakiehdotus ei puolestaan koske sellaista muun kuin yleislääketieteen alan erikoissairaanhoitoa, joka toteutetaan erikoissairaanhoitona perusterveydenhuollon yhteydessä esimerkiksi konsultoivien erikoislääkärien toimesta tai erikoissairaanhoidon sairaaloissa tai poliklinikoilla.

Ajoterveyden arviointi erikoissairaanhoidossa on vaativaa eikä vastaavaa palvelua ole välttämättä saatavilla yksityissektorilla. Se, että lakiehdotus ei koske erikoissairaanhoitoa, varmistaa, että erityistilanteissa henkilön on mahdollista saada asianmukainen lääkärinlausunto ajoterveyttään koskien.

Tarkoituksena on, että tällä hetkellä osana perusterveydenhuoltoa tehtävä ajokorttitarkastus ja annettava ajokorttilausunto olisi jatkossa lähtökohtaisesti hankittava yksityiseltä palveluntuottajalta. Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että jos ajokorttitarkastus ja –lausunto järjestettäisiin tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön perusteella perusterveydenhuollossa, lakiehdotuksesta ei seuraisi se, että ajokorttitarkastus ja –lausunto olisi jatkossa järjestettävä erikoissairaanhoidossa. Erikoissairaanhoitoa koskeva velvollisuus tehdä ajokorttitarkastuksia ja antaa ajokorttilausuntoja säilyisi entisellään.

Ajokorttilausunnot opiskeluterveydenhuollossa

Oppilas- ja opiskelijahuoltolain (1287/2013) 9 §:n 5 momentin mukaan opiskelijalla on oikeus saada maksutta sellainen opiskeluhuolto, jota opetukseen tai koulutukseen osallistuminen edellyttää. Lain 3 §:n 3 momentin perusteella opiskeluhuoltoon sisältyvät muun muassa koulu- ja opiskeluterveydenhuollon palvelut.

Sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan lakiehdotuksesta seuraisi se, että hyvinvointialueilla ei olisi jatkossa velvollisuutta järjestää ajokorttitarkastuksia tai antaa ajokorttilausuntoja, vaikka opetukseen tai koulutukseen osallistuminen edellyttäisi sitä. Koulutuksen järjestäjän tulisi kuitenkin huolehtia siitä, että

opiskelija saa maksutta opetukseen tai koulutukseen osallistumisen edellyttämän opiskeluhuollon. Sosiaali- ja terveysministeriö ehdottaa, että hyvinvointialue vastaisi jatkossakin opetuksen tai koulutuksen edellyttämien ajokorttilausuntojen antamisesta.

Sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan tämä koskisi pääasiassa ryhmään 2 kuuluvia ajokortteja. Kun kyse on ryhmään 1 kuuluvasta ajokortista, ajokorttilain perusteella lääkärin- tai erikoislääkärinlausuntoa ei lähtökohtaisesti vaadita, jos hakemus koskee ensimmäistä ryhmään 1 kuuluvaa ajokorttia ja hakija antaa vakuutuksen terveysvaatimusten täyttymisestä. Ajokorttia uudistettaessa lääkärinlausunto edellytetään ryhmän 1 ajokortin osalta lähtökohtaisesti vain, jos ajokortin uudistamista hakeva on täyttänyt 70 vuotta.

Ottaen huomioon oppilas- ja opiskelijahuoltolain soveltamisalan sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan ryhmän 2 ajokorttia edellytetään lähinnä logistiikan, metsäalan tai rakennusalan perustutkintoa suorittavalta. Kaikilta kyseisiä tutkintoja opiskelevilta ei edellytetä ryhmän 2 ajokorttia. Logistiikan perustutkinnon tai sen osia aloittaa noin 5 000 opiskelijaa, rakennusalan perustutkinnon tai sen osia noin 4 000 opiskelijaa ja metsäalan perustutkinnon tai sen osia noin 1 000 opiskelijaa vuosittain. Kaikki eivät suorita loppuun aloittamaansa tutkintoa, ja esimerkiksi opiskelijan ikä voi vaikuttaa siihen, missä vaiheessa opintoja ajokorttilausuntoa tarvittaisiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että hallituksen esityksen taloudellisten vaikutusten arviointia ei ole tästä johtuen tarpeen tarkentaa ottaen huomioon lakiehdotuksen taloudellisten vaikutusten arviointiin liittyvän epävarmuuden ja opetuksen tai koulutuksen edellyttämien ajokorttilausuntojen suhteellisen pienen osuuden hyvinvointialueen perusterveydenhuollossa laadittavien ajokorttilausuntojen arvioidusta kokonaismäärästä. Hyvinvointialueet ovat myös sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan laskuttaneet ainakin joiltain osin oppilaitoksia ajokorttilausunnoista.

Sosiaali- ja terveysministeriö esittää, että lakiehdotusta täydennettäisiin seuraavasti:

> Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, hyvinvointialue ei ole velvollinen huolehtimaan siitä, että perusterveydenhuollossa laaditaan ajokorttilain (386/2011) 3 §:n 14 kohdassa tarkoitettuja lääkärintodistuksia ja -lausuntoja. *Hyvinvointialue on kuitenkin velvollinen huolehtimaan siitä, että oppilas- ja opiskelijahuoltolain 1 §:ssä tarkoitetussa opetuksessa ja koulutuksessa oleva oppilas ja opiskelija saa perusterveydenhuollossa opetuksen tai koulutuksen edellyttämän, ajokorttilain 3 §:n 14 kohdassa tarkoitetun lääkärintodistuksen ja –lausunnon.*

Todistukset ja lausunnot –kokonaisuus

Esitys on osa laajempaa kokonaisuutta, jossa tarkastellaan lakisääteisten todistusten ja lausuntojen laatimiseen käytettävän työajan vähentämisen mahdollisuuksia. Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman mukaan edistetään ammattihenkilöstön mahdollisuuksia kohdentaa työaikaa asiakastyöhön ja vähennetään ammattihenkilöstöltä vaadittavan kirjallisen työn, kuten säädösperäisten lausuntojen ja erilaisten todistusten, määrää.

Sosiaali- ja terveysministeriö on asettanut työryhmän, jonka tehtävänä on tehdä ehdotukset sosiaali- ja terveydenhuollossa laadittavien todistusten ja lausuntojen määrän ja niihin liittyvän työvoimatarpeen vähentämiseksi. Työryhmän toimikausi oli 29.5. – 31.12.2024, ja sitä on jatkettu 31.3.2025 saakka.

Lakiehdotuksen vaikutusten seuranta

Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että muutoksen vaikutuksia erityisesti yhdenvertaisuuteen sekä lausuntojen ja todistusten alueelliseen ja tosiasialliseen saatavuuteen on asianmukaista seurata ja tarvittaessa arvioida lisäsäänteIyn tarvetta. Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että vaikutusten seurantaa olisi keskeistä

tehdä myös liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla, erityisesti osana ajo-oikeuksien myöntämisen menettelyä.